

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. szeptember 24.
(hétfő este)

Horváth Géza

HÉT ÜZENETED ÉRKEZETT!

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

Alapige: Jelenések könyve 2,1-7

„Az efézusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket. Tudom, hogy van benned állhatatosság, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg, de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz. Az viszont megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten Paradicsomában van.”

Imádkozzunk!

Urunk, köszönjük ezt a csendes estét. Köszönjük, hogy idehívtál bennünket, és készre tettél arra, hogy itt legyünk. Köszönjük, hogy itt lehetünk a te szent igéd hallására, de még jobban köszönjük, hogy ígéreted szerint te is itt vagy. Ha nem lennél itt, Urunk, akkor nem lenne értelme, és nem lenne célja a mi összegyülekezésünknek. Csak a te jelenléted az, amely a gyülekezetnek célt, remény, biztatást, vigasztalást ad, mert ahol te vagy, ott van az ige. Ahol te ott vagy, ott élet van. Ahol te ott vagy, Úr Jézus Krisztus, ott van a megoldás, és mi erre vágyunk, csak sokszor elfelejtjük, hogy hol is van ez, kinél van ez, hogyan lehet azt megtalálni és ki az, aki adhatja nekünk.

Ebben az énekben megvallottuk, Urunk, hogy bizony sokszor nehéz az élet terhe, roskadozva hordjuk azt, és megvalljuk, hogy nem nálad kerestük a vigaszt, nem tőled vártuk a megoldást. Megvalljuk, hogy sok mindent kipróbáltunk, mert mások ajánlották, csak egyedül a te halk és szelíd szavadra, drága hívásodra nem volt nyitott a fülünk.

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

Köszönjük, ha itt lehetünk, mert már sokszor itt voltunk, és köszönjük, ha itt lehetünk, bár először jöttünk. Ó, könyörülj meg különösen azokon, Urunk, akik először vannak itt, akiket hívott valaki, mert tudjuk, hogy nem véletlen, hogy itt vannak és hallják az igét.

Köszönjük, hogy végzed a munkádat, Úr Jézus Krisztus, hogy a te kijelentésed igaz: az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. Dicsőítünk téged ezért, Úr Jézus Krisztus, hogy nem hagytál fel a törődéssel, nem hagytad abba hívást, nem mentél el innen, itt vagy közöttünk, hogy terved és célod van az ember életével. Egyedül csak te tudsz bennünket megváltoztatni. Sok szép ígéretünk hány-szor megtagadtuk, a nagy fogadkozást, hogy csak tied szívünk. Nem tudtunk előbb-re jutni a hitéletben az örök élet felé.

Könyörülj meg azért ma este is igehirdetőn és igehallgatón, hogy ma, ha a te szavadat halljuk, meg ne keményítsük a szívünket.

Ámen.

Igehirdetés

Szeretettel köszöntelek benneteket ma este is. Isten áldja meg az ígére való figyelésünket.

Tegnap este elkezdünk egy sorozatot, amelynek azt a címet adtuk: Hét üzeneted érkezett! Itt a Jelenések könyve 2. és 3. fejezetében ugyanis hét kisázsiai gyülekezetnek szól és üzen Isten Lelke. János kapja ezt a kijelentést, neki kell könyvbe írni és elküldeni ezeknek a gyülekezeteknek.

Ezek azonban nem olyan levelek, mint a thesszalónikai vagy a korinthusi levél, mert ezeket a leveleket minden gyülekezetnek szánta Isten. Ezért kellett könyvbe írni, nemcsak egy levélként elküldeni. És mintegy körlevél formájában minden gyülekezet olvassa el ezt az üzenetet.

Azt jelenti ez a számunkra, hogy ami egy-egy gyülekezetben jó volt vagy probléma volt, az tanulság kellett hogy legyen egy másik gyülekezetnek is. Mivel a 7 a Bibliában a teljességet jelenti, ezért minden gyülekezetnek szólt Isten szava, ígéje. Mivel nem változott semmi 2000 év alatt sem, éppen ezért meggyőződésem, hogy Isten ígéje és ennek a hét gyülekezetnek küldött üzenet éppen úgy szól nekünk ma is.

Tegnap a bevezető részben csak arról hallottunk, hogy ki az, aki küldi az üzenetet. Kitől jön az üzenet. Isten kijelenti magát nekünk, és ebben van a mi reménységünk, mert Istent megismerni csak úgy lehet, ha Ő felfedi magát előttünk, ha beszél velünk, és megmondja, hogy ki Ő.

Mózes megkérdi az Istent: mit mondjak, ki küldött engem? Azt mondja Isten: Mondd, hogy a Vagyok küldött téged.

Ez a csoda itt, hogy az üzenet Istentől jön. Ezért úgy fogadd, mint Isten szavát. Nem János az, aki üzen, ő csak leírja. Nem én vagyok, aki üzenek neked, hanem az élő Isten Lelke, csak valakin keresztül akarja tenni a mi Urunk. Valakit felhasznál ebben, akinek odaadja az üzenetet, és azt mondja: add tovább, mondd el! Jánosnak azt mondja: írd le! Ezért fogadd úgy, mint Isten ígését. Úgy fogadd, mint nem emberi beszédet.

Voltak olyanok, akik nem úgy fogadták, mint ember beszédét, hanem mint Isten ígését. Mint azt az életet teremtő, életet létrehozó ígét, amely a te életedet megtarthatja. Ő üzen tehát, Ő az, aki elmondja nekünk ezeket az üzeneteket.

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

Tegnap este hosszabbra sikerült egy kicsit, és egy valami kimaradt. Szeretném azal folytatni, úgyis a mai igében van benne komolyan és konkrétan: „ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár.” (2.1).

A hét csillag a gyülekezetek vezetőit jelenti. Most erről nem szólok bővebben, viszont annál inkább arról, hogy mit jelent ez a mondat az igében: „aki a hét arany gyertyatartó között jár”.

Jézus Krisztus így is bemutatkozik, nemcsak úgy, hogy hú és igaz tanúbizonyosság. Nem csak úgy, hogy aki elsőszülött a halottak közül. Nem csak úgy, hogy aki a föld királyainak a fejedelme, ha nem így: „aki jár a hét arany gyertyatartó között”. Mert a hét arany gyertyatartó hét gyülekezet.

Amikor elcsendesedtem, ebből az egyetlen mondatból kaptam hat drága mondanivalót, hogy mit jelent ez az igében, mit jelent a számomra, meg a te számodra: Jézus Krisztus jár a hét arany gyertyatartó között, jár a hét gyülekezet között, jár a gyülekezetek teljessége között, jár az Ő népe között, az Ő egyházában.

— Először is azt jelenti, hogy lássuk komolyan, hogy ilyen szoros a kapcsolat a gyülekezet és Jézus között. Hogy mennyire igaz Jézus Krisztusnak az igéje, aki azt mondta az övéinek: nem hagylak titeket árván. Ne féljete. Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ez egy nagy csoda, hogy Jézus Krisztus a gyülekezetek között jár. Ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztusnak kedvesek a gyülekezetek, az Ő népe, egyháza. Nem szakadt el az Ő egyházától, a népétől. Kormányozza, számon tartja az egyházát.

A hét gyertyatartó a hét gyülekezet. Jézus a feje az egyháznak, az irányítója, a felügyelője, a vigasztalója, a bátorítója, a feddője, a biztatója. Csodálatos dolog, hogy ilyen a kapcsolat Jézus és a gyülekezet között.

— Aztán figyeljünk arra: jár a hét gyertyatartó között. Jézus Krisztus cselekszik is. Azt olvassuk egy ószövetségi igében, hogy nem szunnyad és nem alszik Izraelnek őrzője. És az újszövetségben is igaz, hogy az Isten népének őrzője nem szunnyad, nem alszik, hanem jár a hét arany gyertyatartó között.

Amikor katonák voltunk, őrségbe osztottak, amit nem szerettem, mert nem bírtam az éjszakát, amikor ki kellett menni az őrhelyre, akkor voltak olyan őrhelyek, amelyeket óránként be kellett járni, mert féltünk, hogy jönnek az imperialisták, és bennünket majd szétlőnek. (Eszük ágában nem volt jönni, de menni kellett óránként járőrözni, megnézni, hogy minden rendben van-e.)

Jézus Krisztus jár a hét gyertyatartó között, mint egy járőr, mint egy drága felügyelő, hogy minden rendben van-e, és ha nincs, akkor tegyünk arról, hogy rend legyen. Biztatja és bátorítja az Ő népét. Jézus Krisztus nem alszik, nem szunnyad, hanem jár a hét arany gyertyatartó között.

— A harmadik mondanivalója ennek az igének: azért olvasunk itt gyertyatartóról, erről a hasonlatról, mert az egyház a gyülekezetben él. Nem lehet gyülekezet nélkül hívő életet élni, még akkor sem, ha vannak, akik így gondolják: nekem ahhoz nem kell gyülekezethez tartoznom, tudok én otthon is imádkozni, tudunk otthon is igét olvasni. Ez az ige komolyan mondja: ha te így gondolkozol, akkor vizsgálj felül a nézetedet.

Jézus Krisztus a hét arany gyertyatartó között jár. Mondhatná azt János, hogy jár a lakótelepek között, a budai házak között. De nem azt mondja Isten, hanem azt: írd meg, hogy a hét arany gyertyatartó között járok. Mert az egyház ott él a gyülekezetben. Egyház ott van, és gyülekezet ott van, ahol Jézus Krisztus jelen van, ahol hívő emberek

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

vannak, nem ahol nagy épületek vannak. Ahol éig érő tornyok vannak, nem biztos, hogy gyülekezet, és nem biztos, hogy az Jézus Krisztus arany gyertya tartója.

A gyertyatartónak gyertyát kell tartania. A gyertya, a világosság pedig Jézus Krisztus. Ő mondta magáról: én vagyok a világ világossága. Az a gyülekezet, és ott van gyülekezet, ahol Jézus Krisztust emelik magasra, ahol Ő az Úr, a Király, a megfeszített és feltámadott Hős. A gyertyatartó elválaszthatatlan a gyertyától, és addig van értelme, amíg a gyertyát tartja.

Kiadtak Magyarországon nagy, vastag könyvet, és 1990-től kezdve egyre vastagabb lett, mert jött a sok új. n. egyház. A könyvnek a címe ez volt: Egyházak Magyarországon. 1995-ben már dupla, 2003-ban már tripla annyi nagyságú volt, mert mindig több egyház jött. A rendszerváltás után azt mondták: meg lehet lepni Magyarországot, felbontjuk a népegyházi kereteket. És jöttek külföldről jól megtámogatott dolláros háttérrel. — De nem mindegy, hogy ők magukat egyháznak nevezik vagy Jézus Krisztus nevezi annak az egyházat. Mondhatja magáról bárki, hogy egyház, de aki nem Jézus Krisztust emeli fel, aki nem a megfeszítettet prédikálja, és nem ezen a Szentírásán (amit most is a kezünkben tartunk) tájékozódik az üdvösség meg az örök élet felől, az nem egyház, az nem gyertyatartó.

— A következő, ami számomra fontos volt, ez a gyertyatartó aranyból van. Ami azt jelenti, hogy drága, értékes. Azt az üzenetet kaptam ebből, hogy ne becsüld le a gyülekezetet, ha Jézus Krisztus arany gyertyatartónak nevezi. Nekem fáj, ha valaki a gyülekezetet csak kritizálni tudja, amikor valaki a gyülekezetről nem szentül beszél, mert Jézus arany gyertyatartóról beszél.

Ha estéről estére itt leszte, fogjátok látni, hogy vannak itt gyülekezetek, ahol nagy bajok vannak, nagy hiányosságok vannak, amelyet Jézus meg is fedd, de azt mondja: arany gyertyatartó addig, amíg a gyertyát tartja. Addig, míg Jézust urának ismeri el, — ha nem, akkor kimozdítja a helyéből. Ne becsüld le a gyülekezetet. Vannak hibái, vannak tökéletlen tagjai meg vezetői, presbiterei, lelkészei, és vannak kiállhatatlan tagjai, de ne becsüld le a gyülekezetet, mert az szent dolog.

Kimondhatatlan hálás vagyok azért a gyülekezetért, ahol felnőttem, és ahol, ha visszamegyek, a szemem megtelik könnyel. Kimondhatatlan hálás vagyok azért a gyülekezetért, ahol 22 évet szolgáltam.

Ezt mondta egyszer egy hívő asszony. Próbálták elcsábítani, hagyja ott a gyülekezetet. Azt mondja: azt mondtam nekik: azt a meleg fészket? eszem ágában sincs.

Hálás vagyok értetek, akik itt vagytok, mert gyülekezet nélkül nincs élet. Nincs kontroll, nincs táplálkozás, nincs növekedés, nincs szolgálat, nincs élettér. Azt mondja Jézus: a hét arany gyertyatartó a gyülekezet.

— A következő fontos, amit megértettem, hogy „a hét arany gyertyatartó között” — minden gyertyatartó önálló, de ugyanakkor össze is tartozik. Minden gyülekezet lokális, ugyanakkor globális. Mert helyi, ugyanakkor egyetemes. Mert mi nem különálló gyertyatartók vagyunk. Mert mi ugyan külön is állunk, de csak együtt tölthetjük be a szolgálatunkat. Jézus Krisztus közöttünk jár és összekapcsol bennünket. Ezért fáj nekem sokszor, amikor valakit nem érdekel a másik gyülekezet. Az azt jelenti: még nem érezte meg az arany gyertyatartó csodáját, hogy vannak mások is rajtunk kívül, hogy azoknak vannak örömei, gondjai, keservei, bánatai, küzdelmei, harcai, nehézségei.

Téged szokott érdekelni? Ha a saját gyülekezedet sokszor nem érdekel, akkor a másik még inkább nem fog érdekelni. De Isten megváltott népét mindig érdekli, ho-

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

gyan van a másik gyülekezet, hogy él, miben van, hogy küszködik, milyen lelkipásztort kap. Amikor tavaly csendeshéten voltunk, minden nap imádkoztunk az ottani gyülekezetért: Uram, könyörülj meg rajtuk, és adj nekik tóled való pásztort. Mert nekünk nem mindegy az sem, hogy ők hogyan élnek. Az Isten egyháza és népe önálló, de ugyanakkor összetartozó és egymástól el nem választható.

Pál apostol életét, ha megnézzük, olyan szépen látszik, ahogy Pál intézkedik a gyülekezetek felől, és ahogy leírja nekik: te ide menj, te ott maradj, te ezt hozd helyre, te azt rendezd el, ti erre gyűjtsetek. Pál ebben élt. Korinthus, Jeruzsálem, Antiókia, Efézus, Filippi, Kolossé — mindért dobogott a szíve, mert megértette, hogy az egyház globális. Vannak testvéreink, akikért imádkozunk Ausztráliában vagy Kanadában, vagy Erdélyben, Kárpátalján, lehet, hogy csak pár kilométerrel arrébb. Amíg nem tudsz így gondolkozni, addig nem Jézus szívével gondolkozol, mert Jézus így gondolkozott: a hét arany gyertyatartó között járok.

— Végül a hatodik, ami nekem sokat jelentett, hogy Isten ígéje a gyülekezetnek és a gyülekezetben hangzik a hét arany gyertyatartó között.

Azt mondja Jánosnak: írd meg és küldd el a hét gyülekezetnek: Efézusnak, Szmírnának, Thiatirának, Pergámonnak, Filadelfiának, Laodiceának, Szárdisznak, mert Isten kijelentése a gyülekezetben hangzik.

Néhány évvel ezelőtt meg akartak győzni arról, hogy már lejárt a templomi evangélizációk ideje. Most már nem így kell csinálni. — Megjegyeztem: eddig se csináltatok. Tudnék példákat mondani, hogy hetven gyülekezetből négyben van evangélizáció: Szabolcs megyében, ahol az ébredés fészke volt valamikor. Nem tudom, az országos helyzet milyen, de azt mondják: most már lejárt a templomi evangélizáció ideje. Most már ki kell menni az utcákra, a terekre, a munkahelyekre, a lakótelepekre és ott evangélizálni.

Most megértettem: persze, nagyon szép, ha valaki kimegy, de Isten ígéje mit mond nekünk? Azt mondja az Úr Jézus: a király kiküldte az ő szolgáit. De miért küldte ki? Hogy hívják be az embereket. Mert minden kész, mert tulkaim és hizlalt állataim levágva vannak. Immár minden kész, jöjjetek a menyegzőre. És a mi királyunk azt mondta, hogy menjetek a keresztutakra, menjetek a sövényekhez, a sántákhoz, a csonkabonkákhoz, menjetek a nyomorultakhoz, menjetek a hivatalosakhoz — azért, hogy hívjátok be őket.

Persze, hogy ki kell menni, persze, hogy ki kell vetni a hálót, de ne felejtse el, hogy akit te megszólítasz, azt be is kell hoznod ide, mert itt van a gyülekezet. Nem a játszótéren lesz a gyülekezet és a panellakások között, hanem a gyülekezet itt lesz, ahol Krisztus megjelenik, ahol megterítjük az úrasztalát, ahol megcsordul a bor a kehelyben, ahol ránézünk a megtört kenyérre, ahol megkereszteljük a gyermekeinket az Isten szövetségének jeleként. Ez a gyülekezet, itt van a gyülekezet. Menjetek ki, de hívjátok a gyülekezetbe. És mondd el te is, hol találtad meg a Krisztust — a gyülekezetben. Mondd el, hol éltet téged Krisztus — a gyülekezetben. Menjetek és hívjátok...

Minden gyülekezet levele így kezdődik: tudom a te dolgaidat, tudok cselekedeteidről. Majd erről még lesz szó, hogy tudok... Ma este csak annyit mondok, hogy hidd el, hogy Isten mindent tud rólad, az életedről. Azt is, amit a férjed vagy feleséged nem tud, amit a gyermekeid nem tudnak. De a mi Urunk, akinek a szemei olyanok, mint a tűzláng — olvastuk az 1. fejezetben —, Ő mindent lát, nemcsak azt, ami a szemünk előtt van. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van. A karosszéria gyönyörű. Ő meg azt mondja: nézzük meg a motort. Nézzük be a testbe, vizsgáljuk meg.

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

Lehet, hogy kéred: Uram, vizsgálj meg, és nézd meg, ha van nálam a hamisságnak valami útja. De lehet, hogy nem kéred. Ő akkor is megmondja a gyülekezetben, mert Ő a gyülekezet pásztora, a gyülekezet feje, Ő az egyházának a feje, és neki meg kell mondanivalója, mert Ő a gyülekezet megtartója.

Minden levélben olvassuk: tud Isten mindent. Általában elmondja a jót, ami a gyülekezetben történik, utána elmondja azt, ami rossz. A végén biztatja, bátorítja őket, és ígéretet ad neki. Azzal kezdi, hogy elmondja azt, ami jó, azért, mert a mi Urunk Jézus igazságos. Nem úgy van, hogy a kákán is csomót keres, hogy jaj, úgy sem tudunk megfelelni neki, hanem Ő elmondja a jót is azért, hogy biztasson téged, aki lehet, hogy úgy gondolkazol: a hívő élet nekem úgysem fog menni. Ez annak megy, aki ismeri a Bibliát, aki már 30 éve idejár. Én, aki csak becsöppentem ide... De te már a gyülekezetnek tagja vagy, ha hiszel.

Elmondja az Úr Jézus: tudom a te dolgodat. Elmondja azt, ami jó, ami dicsérendő, és utána rátér arra, ami rossz, amin változtatni kell. Valóban így van: az efézusi gyülekezet angyalának írd meg: tudok cselekedeteidről, fáradozásaidról, állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, próbára teszed azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok. A végén még azt is mondja: igen, gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amit én is gyűlölök. Az efézusi gyülekezet egy csomó dicséretet kap, de még is azt mondja neki Isten: térj meg! Mert az a mondásom elened, hogy elhagytad az első szeretetet. Ha meg nem térsz, akkor ellened megyek, ki-mozdítom gyertyatartódat helyéből.

Ez egy példás gyülekezet. Ez tevékeny gyülekezet, egy munkálkodó gyülekezet. Fáradtál, és nem fáradtál el. — Sok jót mond róluk Jézus, és azt mondja: téged ez nem tart meg. Mert egy mondásom van ellened: elhagytad az első szeretetet. Az első szeretet tüze nem ég a szívedben. Ez a gyülekezet nem tevékeny gyülekezet volt csak, hanem öntevékeny gyülekezet volt, mert nem a krisztusi szeretet hajtotta. Nem az volt az üzemanyag, hanem önmagától ment.

Ezt a gyülekezetet az egyház látogatóság úgy megdicsérte volna. Évente jönnek az egyházlátogatók, vizitátorok, meglátogatják a gyülekezetet, és kitöltik a jegyzőkönyvet. Az efézusi gyülekezetről a vizitátorok olyan szép jegyzőkönyvet írtak volna: szép, templomos gyülekezet, szép a persely, az Isten dicsőségére való adakozás, szép a diakónia, minden rendben és olajozottan megy. Csak egy baj van, azt mondja Jézus: baj van a szeretettel.

Egy más gyülekezet kapcsán fogok beszélni arról, hogy még ilyet is tett az efézusi gyülekezet, hogy megvizsgálta a hamis prófétákat. Erre is volt tudása és érzéke is, mert mindkettő kell hozzá. Megvizsgálni a Biblia alapján egy tévtant csak az tud, aki ismeri a Bibliát. Jaj, mit mondjak? Jön a szekta, jön a tévtan, jön a hamis próféta, mit mondjak neki? Nem ismerjük a Bibliát.

Az efézusi gyülekezet ismerte a kijelentést, a Szentírást. Ismerte Isten titkait. Gyűlölte a nikolaiták cselekedetét. — majd erről is még lesz szó.

Nincs új a nap alatt. Ugyanazok a mai kérdéseink is. Ez tevékeny gyülekezet. Ma azt mondanánk: szép intézményei vannak, átvette az iskolát — mert az önkormányzat nem tudja fenntartani. Még van intézményünk is. Nyitjuk egyiket a másik után, felvállaljuk ezt, azt — menjünk, rohanjunk, fussunk, aláírjunk, pecsételjük — és azt kérde Jézus: hol van a szeretet? Hol van az én irántam való szeretet?

Amikor Pétert megkérde Jézus: Szeretsz-e engem? Egyszer lelkészek között kellett evangélizálnom és sokat gyötrődtem. Uram, lelkészeket próbálunk evangélizálni az

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

egyik egyházmegyében. Mit mondjak nekik? Ezt az igét kaptam: Szeretsz-e engem? Erről beszélj. Isten akkor azt mondta: igen, mert ez a döntő. Isten nem azt kérdezte: milyen vagy, Péter, mi volt a múltban, hanem azt: szeretsz-e engem? És elhangzik: Igen, Uram, te mindent tudsz, tudod, hogy szeretlek téged. — Akkor menj, és legeltesd az én bárányaimat!

Pétertől Jézus nem a képességeire kíváncsi, milyen képzett, vagy milyen szónok, milyen lelkigondozó, hanem azt kérdezi: szeretsz-e engem? Mert ha engem szeretsz, akkor minden rendben. Ebből a szeretetből fakad minden. E nélkül a szeretet nélkül pedig a minden is semmi lesz, és eltűnik a kezedből, mint a pára. De ha szeretsz engem, akkor szereted az én bárányaimat is. Ha szeretsz engem, akkor szereted a gyülekezetet is, szereted az én népemet is. Akkor minden rendben van, akkor megbízlak téged.

Egyik zsoltáríró mondja azt a szép igét: Szeretlek, Uram, én erősségem. Boldog voltam, amikor megértettem. Igen, ez a hitnek a titka, hogy szeretlek, Uram, én erősségem. És egy másik zsoltár: Szeretem az Urat. Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát. Nem azt mondja: mert teljesíti az én imádságaimat. Hogy mit tesz, az már az Ő dolga, mert „Ő az Isten, ki ínségben az övéit megtartja, hát légyen, mint akarja.”

Ez a nagy kérdés ma: szereted-e az Urat? Ki tudod-e mondani? Igen, Uram, te mindent tudsz. Te tudod, hogy én szeretlek téged.

Ezért azt mondja az efézusi gyülekezetnek Isten ígéje: térj meg, térj vissza, mert nincs meg az első szereteted. Valahogy úgy van, mint a kocsis, hogy még gurul, de a motor már nem megy. Több erő nem lesz. Még kifut, még a lendület, a fizikai törvények viszik, de nem a mennyei, lelki élet törvényei hajtják már előre. Csak kérni kellene: tüzed, Uram Jézus, szítsd a szívemben. Lángja lobogjon elevenebben. Azt mondja az efézusi gyülekezetnek: takarékon vagy, csak az őrláng ég már, és abból nem lesz melegvíz. A kazánnak be kell lobbannia, hogy melegítse a vizet, ami átjön rajta, és te élvezd a melegvíznek a csodáját. Őrlágon vagy, testvér, tessék fellobbanni!

A Zsidókhöz írt levélben azt mondja: teszi az ő szolgálait tűznek lángjává. Az Isten tüzet akar benned. Szeretsz-e engem? Az első szeretet olyan, mint a tűz.

Éppen ezért nagyon fontos, hogy ebben a kérdésben azt mondjuk: igen, Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged. — Akkor térj meg, térj vissza.

Néhány évvel ezelőtt Debrecenben evangelizáltam. Amikor valakinek elmondtam, mosolyogva mondta: ó, Debrecen, ott az evangelizáció csak annyiból áll, hogy hívő nép összesereglik minden gyülekezetből. Ó, az evangelizáció nem ez. Alig vannak új arcok. — És amikor ezt az igét olvastam, engem ez az ige helyre tett. Kit akar itt Isten megtéríteni? Az új arcokat? Nem, a régi híveket. Persze örülünk, ha vannak új arcok, mert mi is valamikor újjak voltunk. Valahonnan elkezdtek mi is, de az evangelizáció nemcsak az új arcokért van, hanem a régi hívekért, meg a lelkipásztorért. Hogy foglalkozzam ezzel az igével, hogy mosson és járjon át engem, és tudjak meg olyan dolgokat belőle, amit eddig nem tudtam. Meg érted van, hogy térj meg. Isten nem az idegeneknek mondta, hogy térjenek meg, hanem a gyülekezetnek: Térj vissza.

Megtértél a bűneidből valamikor, jöttél hozzám az első szeretet tűzével, lángjával, megvetted a gögödet, könnyeztél, amikor a keresztet láttad. Most meg tessék fellobbanni! — ez az evangelizáció. Hogy megújuljon a gyülekezet, megújulj a hitedben, a reménységében, vállalj szolgálatot az Úrért. „Több szentséget árasz, több lelkesedést, több könnyet a bűnért, több béketúrést. Több hitet Uradban, több megnyugovást

2. ÜZENET AZ ÖNTEVÉKENY GYÜLEKEZETNEK

— ahogy a Halleluja ének mondja. Az evangélizáció azt jelenti, hogy a gyülekezetben szól hozzád Isten: térj vissza, térj meg, mert ha nem, kimozdítom gyertyatartódat a helyéből.

Efézusban régen nincs már gyülekezet. Kimozdult a gyertyatartó a helyéből. Ott, ahol Pál apostol a legtöbbet hirdette az igét. Ott, amely az akkori Kisázsianak a hét gyülekezete közül a legnagyobb volt. (Talán Jeruzsálem meg Antióchia nagyobb volt, és ezután következett Efézus.) Ott volt Timótheus, mint gyülekezetvezető. Ott volt Apollós. Ott volt a nagy Artemisz templom is, az ókor hét csodája közül az egyik. A pogány vallás székhelye és kultusza. Ott voltak a zavargások, amiről a Cselekedetek könyve ír.

Hatalmasan munkálkodott az ige, mert ez a mi reménységünk, hogy ott, ahol a legnagyobb a hitetlenség, ahol legnagyobb a vallástalanság, a legnagyobb az ateizmus, a legnagyobb az ellenkezés — Isten ott is munkálkodik. Ezt hirdetem neked: hidd el.

Lehet, hogy valakinek a szívében még ellenkezés van, lehet, hogy előítélet, kételkedés, kritizálás van, de ha ott le tudott győzni Isten szíveket, akkor itt is le tud győzni. És téged is legyőzhet a győzedelmes Úr. Győzzön le, és ami még fontosabb: győzzön meg téged bűn, igazság és ítélet tekintetében.

Imádkozzunk!

Urunk, magasztalunk, hogy hangzik még az ige. Ami leíratott valamikor az efézusi gyülekezetnek, elismerésül, tanácsul, feddésül, ígéretül, az ma is aktuális. Magunkra ismerhetünk, Urunk, ha őszintén megállunk előtted. Ha vizsgálatot kérünk tőled, és ha azt mondjuk: igen, elfogadjuk, amit mondsz, és megfogadjuk a tanácsaidat.

Ő bárcsak így hullana térdre ma este előtted minden szív. Az is, aki már régen a tied, és az is, aki most van itt először. Aki már régen gyönyörködik benned, vagy az, aki még csak szemlélget távolról.

Köszönjük, hogy ismered a te népedet, Urunk, számon tartod.

Áldunk téged a gyülekezet csodájáért. Köszönjük, hogy abba helyeztél bennünket. Köszönjük az arany gyertyatartót. Engedd, hogy valóban betöltsük azt a funkciót, ami a gyertyatartóé: téged ragyogtassunk, téged emeljünk, hogy te világíts.

Köszönjük a kapcsolatot, Úr Jézus Krisztus. Te, mint az egyház feje a gyülekezetek között. Áldunk, hogy ma is tartod és hordozod a gyülekezeteket, és vannak gyülekezetek, ahol ott van a te néped, megtért gyermekeid. Akiket megtérítettél és újjászültél, akiket elhívtál, megszenteltél, megigazítottál, és akiket majd meg is dicsőítesz.

Kérünk, hadd forgassuk ezt az igét hazamenetelkor is szívünkben. Kérünk, Urunk, áldd meg az éjszakánkat, a pihenésünket, a holnapi napunkat, mert te tudod, hogy kire mi vár holnap, milyen nehézség, fájdalom... Hadd tegyük a kezédbe ezeket. Hadd tegyük kezédbe betegeinket, a gyászoló testvéreket, és mindazokat, akik nyomorúságban vannak, és azokat legfőképpen, akik nem nálad, nem benned keresik életük értelmét, célját és megoldását.

Könyörülj rajtuk, ahogy rajtunk is könyörültél valamikor. Légy áldott Isten!

Ámen.